

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 18 Maiu st. v.

(Δ) Tot mai multă lumină se face. Așa e, se face tot mai multă lumină, fiindcă nu este deședat în casa deputaților din Budapesta, în care gura unui sau mai multor păturoși se nu grăiesc. „Gura păturoșului” însă „adever grăiesc”, dice proverbul, ear’ adeverul face lumină.

Nu mai demult decât ieri, cititorii au avut ocaziune să vadă, cât de încântat este deputatul liberal Stefan Tisza, fiul fostului ministru-președinte, aderent guvernului unguresc, de „grandea istorică” a detronisatorului Habsburgilor, de figura, cărei datorăse pietate fiul mândru de conspirațiunile tăfăne-seu.

Am pute să ne întorcem și mai îndrăg, la Blasiu Orbán, la Polónyi, la Otto Herman și la alții, ca să citim exemple de expectorări sentimentale „patriotice”. *Aber warum in die Ferne schweifen, wenn das Gute liegt so nah!* Dina de alaltăieri însă ni-a adus un rămurel de finic politic în forma unei sciri telegrafice despre o mică și „grațioasă” ceartă parlamentară între deputatul contele G. Károlyi și între deputatul Pongrácz.

Din rămurelul acesta avem prilegiu nou să cunoaștem și noi Românii sentimentele „patriotice”, ca să ne „luminăm” și noi dintr’însele, spre a deveni în chipul acesta capabili de „patriotism”. Căci Doamne! cât „dorese” concetățenii maghiari să ne vadă și pe noi Români, că sîntem ca dinșii.

Ei bine, după premisele aceste putem trece la însuși obiectul, cu care am voit să ne ocupăm astăzi.

Despre ce ne este vorba?

În ședința de alaltăieri a casei deputaților din Budapesta, deputatul contele G. Károlyi și-a ținut de datorie cavalerescă a reflecta la o apostrofă ear’ cavalerescă a altui deputat Pongrácz, adresată contelui, Pongrácz a fost provocat pe contele să-și „țină gura”. Contele G. Károlyi reflectând, dice, că el apostrofarea nu o poate considera de insultă, deoarece-ce dela un general austriac, care în 1848 a luptat contra patriei sale (?), nu s’a așteptat la altceva.

E mult, că se pot auzi în parlamentul unguresc astfel de expectorări. Lucrul însă nu se termină cu atât. Pongrácz, „generalul austriac”, răspunde contelui, dar’ nu cu indignațiunea ce o așteptam dela un general austriac, ci scusându-se, ba chiar respingând „insinuatiunea” ca pe o „calomnie nevrednică”, deoarece-ce el dela 1847 până la 1850 a umblat la școală. Ceea-ce va să dică cu alte cuvinte, Pongrácz, generalul austriac, cum dice G. Károlyi, declină dela sine onoarea ce i-o atribuie adversarul său în dispută parlamentară și la rîndul său și el se arată atât de „patriotic”, că respinge „insinuatiunea”, căci el s’ar fi luptat la 1848 în șirurile armatei austriace, și o consideră și din parte-și ca o „calomnie nevrednică”.

Mai clar decât așa se mai poate? Care va să dică și în cazul acesta avem, opozițiune și guvernamentale, adunați într’un gând. Și din cazul acesta se vede, că ei singuri sînt patrioți imaculați și infalibili; ei, care la 24 Aprilie 1849 au dus-o cu „patriotismul” până la detronisarea proclamată în dieta din Dobrița; ear’ noi cestialți, care am fost cu Coroana, cu Tronul, cu armata legală a țării, după conceptul patrioților imaculați și infalibili, am fost „inimici” patriei.

Vederile aceste nu se mai ivesc dar’ isolate. Vederilor acestora li-se dă expresiune și în parlament fără de contradicție, așa încât am ajuns la o lume întoarsă: Rebelii patrioți buni și patrioți buni de odinioară rebeli.

Se dice, că apetitul crește mîncînd. Mai putem săi, că „patrioților”, vîdînd că li-se fac toate după pofta inimii lor, nu le va veni într-o poftă să pretindă, ca cestialți, care nu sîntem patrioți după calapodul lui G. Károlyi și Pongrácz etc. etc., cu armata comună cu tot se ne cărăm afară din patrie, ca să rămîna numai dinșii, „lamura patriotică” în țeară?

Lucrul este mai serios decât să-l putem tranșa cu o glumă. În noi fenomene ca și cel de alaltăieri dintre cei doi deputați, ori-cât de neînsemnate la părere, stîrnesc serioase îngrijiri. Mai ales fiindcă fenomenele aceste acum au început a nu se mai ivi isolate, ci au devenit regulă în toată viața publică a concetățenilor nostri maghiari.

Așteaptă două terțialități din regatul unguresc de douăzeci-și-trei de ani să vadă, cum are de gând a treia terțialitate, care tot imputa, că nu merg lucrurile bine în patrie, pentru-că nu e dînsa la putere să complaneze diferențele dintre interesele diverse din patrie, și unde se pomenește cele două terțialități? Se pomenește după douăzeci-și-trei de ani, că sînt scoase cu totul din viața publică și că se permite a fi taxate ele, a fi taxată chiar și armata comună, de antipatriotice,

findecă nu se închină „grandetei istorice”, a lui Kossuth, detronisatorului, și n’au conspirat și nu-și pot deriva originea dela conspiratori contra Tronului, contra dinastiei legale.

Sau crede domnul conte G. Károlyi et compagne, că alții n’au sentimente patriotice și n’au ambițiunea de a le fi respectate?

Dar’ ce conte Károlyi?

Trebuie să ne mirăm, că în parlamentul unguresc se suferă astfel de expectorări, care nu sînt altceva, decât premisele rebeliunii.

Nouă ni-se pare, că concetățenii maghiari, ori-cât de dexteri politici se sînt, tot prea mult se joacă cu focul. Cele două terțialități din patrie și mai adaugem și ceealaltă jumătate din monarhie așteaptă cu destulă răbdare să vadă, ce examen politic au să facă concetățenii nostri maghiari. Au trecut douăzeci-și-trei de ani, vor mai trece încă, nu douăzeci, ci mai puțin, dar’ vor mai trece încă, până să se vadă rezultatul examenului. Și e bine să treacă, ca să nu dică mai târziu, că au fost împedecați și n’au putut să-și desvolte ideile lor politice și să le întrupeze.

Semne însă de un examen bun nu sînt.

În loc de a concilia, vedem că provocă, în loc de a se nîsu să atragă, resping, în loc de a educa politicesc, dacă sînt sau se țin mai dexteri în politică, ei nu știu decât condamna, excomunica pe cei-ce nu sînt de o părere cu dinșii.

Sau cugetă dinșii, că adeverata majoritate din regat va sta pururea în diferență și va căuta nepăsătoare, cum se netedesc căile pentru „profetul” dela Turin, a cărui dogmă politică este, ca toți oamenii să fie Maghiari?

Nu dexteritate politică; o colosală lipsă de tact găsăm noi la guvernul și în parlamentul unguresc nu numai față cu majoritatea cetățenilor unguresci, dar’ și față cu Coroana, care din inițiativă proprie a dat compatrioților maghiari privilegiul de a ajunge unde sînt și unde din puterile lor proprii nu puteau ajunge nici-odată. Lipsă de tact, când suferă, ca la toate ocaziunile să se distingă până și de oamenii guvernului un bărbat, care este un inamic declarat al dinastiei, și să se califice aceia, care au luptat în șirurile armatei austriace în 1848, de luptători contra patriei.

Mergînd lucrurile așa înainte, mîne-poiamne vor veni concetățenii nostri și vor pretinde, că transacțiunea dela 1867

nu e transacțiune, ci capitulațiune înaintea omnipotenței maghiare.

Și în cazul, când concetățenii nostri ar fi în drept, că numai ei sînt patrioți adeverați, și ca buni politici ar trebui altfel să trateze cu compatrioții lor.

Dar’ nu.

Ei îi tratează ca-și-cînd acestia ar fi cu „musca patriotică” pe căciulă.

Concetățenii nostri ar trebui să-și aducă aminte, că au mai percurt odată într’un tempo mai repede ceea-ce percurg acum mai încet, fără să iee învățătură din experimentele proprii. Și acum fie siguri, că dacă merg înainte pe cărarea, pe care au pornit, n’au să ajungă la alt rezultat.

O speranță ne mîngăie, că rezultatul acesta n’are să se ajungă cu vîrsare de sînge ca la 1848—49 și n’are să conducă la urgisitul absolutism, care, în parantesă fie dică, tot a fost mai suportabil ca constituționalismul de astăzi, ci la un constituționalism, de care să se bucure toate popoarele monarhiei deopotrivă.

Este o speranță aceasta. Însă nu putem dice și nu poate dice nimenea, că ar fi speranță deșeartă. Fiindcă ea este un postulat pentru existența monarhiei austro-ungare, a cărei existență mai departe este un postulat al civilizațiunii europene.

Speranța aceasta este, care ne poate calma și mîngăia față cu producțiunile clown-ilor politici, cu care ne întîlnim atât de des în timpul din urmă în parlamentul unguresc, foarte des însă în presa maghiară fără deosebire de partide.

Concurs literar.

Cu scopul de a da un mic indemn producțiunii literare în societatea noastră, redacțiunea „Tribunei” s’a hotărât a scrie decandată un concurs la trei premii în suma totală de 50 fl. v. a. pentru următoarele lucrări de conținut literar:

I. Un premiu de 25 fl. pentru cea mai bună scriere beletristică, novelă, noveletă, amintire, schiță, copie de pe natură etc.

II. Un premiu de 15 fl. pentru cea mai bună descriere a unui obicei popular la nunte, înmormîntări, anumite sărbători sau alte zile din an etc.

III. Un premiu de 10 fl. pentru cea mai bună comunicare a unei legende sau tradiții legate de vre-o anumită localitate din ținuturile locuite de Români, d. e. biserică veche, cetate, siliște, pescărie, munte, isvor, stîncă etc.

Fiecare lucrare trebuie să fie scrisă în prosă și să aibă extensiunea suficientă pen-

tru a umple cel puțin foia unui număr din „Tribuna”.

Manuscrisele scrise cât se poate de legibil și numai pe o față a hîrtiei sînt a se trimite la redacția „Tribunei” în Sibiu cel mult până la 1 August 1890 st. n. Lîngă manuscrisul este a se acelu un plic închis conținînd numele autorului.

Din fiecare grupă se va conferi premiul scrisorilor celei mai bune, ear’ celelalte lucrări, care se vor găsi vrednice de publicare, vor obține o mențiune onorabilă și se vor publica pe rînd în foia „Tribunei”.

De sine înțeles este, că numai lucrări cu desăvîrșire originale vor pute obține premiu sau mențiune onorabilă.

Manuscrisele nepremiate și nemenționate se vor nimici.

Spre cenzurarea lucrărilor intrate la concurs redacțiunea „Tribunei” va coopta păreri mai multor bărbați de literă din societatea noastră, din care se va compune un juriu competent și imparțial.

Sibiu, 29 Maiu n. 1890.

Redacțiunea „Tribunei”.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 18 Maiu st. v.

Afaceri interne.

În ședința de alaltăieri a casei deputaților s’a continuat desbaterea asupra proiectului de lege despre încalț. La această desbatere au luat parte deputații Gulácsy, Eötvös, Stefan Tisza, Polónyi și ministrul de justiție. La sfîrșitul ședinței Dionisiu Pázmándy a interelat pe ministrul de honveđi în privința furnisărilor de ovės la cavaleria honveđească. Ședința s’a ridicat la oarele 2 1/4, după amiază.

Lucrările pregătitoare pentru decentralizarea tabelor reg. încă nu au înaintat într’atîta, ca să se poată scoi cu toată hotărîrea, dacă tablele decentralizate își vor pute ori nu începe deja în Noemvrie activitatea. Dacă ministrul va primi la timpul seu împărțirile dela orașe în privința dislocării tabelor și aceste vor fi gata cu toate cele, noile table își vor pute începe activitatea deja în Noemvrie și atunci numirile se vor face pe la finea lui Iulie, la din contră activitatea tabelor decentralizate se va pute începe numai pe la începutul lui Maiu al anului viitor.

Împăcarea între Cehii și Germanii din Boemia.

În ciuda obstrucțiunii continue a Cehilor tineri, comisiunea de im-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Rugăciunea.

Era noapte, totul era în liniște.

Finindu-mi rugăciunea de seară cugetam, că oare bunul Dumnezeu între cele multe rugăciuni, care se înalță în acest minut înaintea lui, mi-o va fi auzit și pe a mea? Ce sînt eu cîrmăna modestă creatură între universul cîrmănașilor și veștitor în bibliie? Va fi auzit Dumnezeu rugăciunea fiecăru?

Deodată se lumină împregiurul meu, mă cuprinse un simțemînt înălțător d-deose, un ânger sbură spre mine, luminoasă-i mîna o aședă pe fruntea mea și înaintea ochilor sufletului îmi deschide un chip mare.

„Vino”, — îmi dice ângerul, care se născ pe sine Hera, — vino, copila mea, și veđi.”

Eram în oceanul real al luminilor. Hera mă conducea și eu îl împreună sburai în eter. Acum eram departe, departe de pămînt, în giurul nostru erau nori și stele.

„Și acum”, — îmi dice Hera, — veđi, simte și auzi rugăciunile pămîntului!”

Deodată auzi un sgomot neînțeles, mii de voci deosebi organul auzului, rugăciuni, țipete, saltări, plîngerii, pări, laude, mulțumite sosiră în înălțime. „Necurmat trebuie să fie auzul bunului Dumnezeu”, întrebai pe Hera. „Da”, — îmi răspunde ângerul, — și „aude fără de aceste și aceea ce nimeni n’a auzit și veđut, el, preafinalul atotcîntor! Sgomotul, care-l

auziși, sînt glasurile pămîntenilor. Dumnezeu aude glasurile universului.”

Priviam cu atențiune. Și eată că se înalță nisece nori de aur, care desăfaceau o privelise încântătoare sfîntă. O armonie miraculoasă se auzia din ei; durere! căci numai puțin nori de acestia s’au înălțat; dintre cestialți se vedeau ca nisece petri prețioase, rare, extraordinare. Voci dulci eșiau din ei cîntînd: „Doamnei fie voea Ta! Întemple-se toate precum sfînta voea Ta e, oh! Dumnezeu-le! Dumnezeu-le! Tu ești credința, speranța și iubirea noastră!” — În norii acestia sînt învelite cele mai mari dureri, suspine și cele mai grele lacrimi, dar’ puternică voea Domnului le îndreaptă.

„Veđi, aceasta e rugăciunea cea mai curată și mai bună”, — dice Hera; — a nu cere nimica, ci a lăsa voea Domnului; a nu murmura, ci a ține tentațiunile ori-cât de grele; aceasta e rugă credinței și a iubirii. Cât ce trece marea eterului în o clipă e înaintea Domnului.”

Se despărțiră mîreții nori de aur, dar’ dulcile lor răsunete se mai auziau în sufletul meu. Atunci norii de argint înaintară sburînd ușor și saltînd atât de drăgălaș. Ca liul vînt de primăvară veni spre mine din ei un dulce miros, voci subțiri se auziau.

„Aceasta e rugăciunea copiilor”, îmi explică Hera; „aceasta o iubesc Domnul! Ascultă numai cum sună de evlavios și sincer! Convinge-te deplin, că Domnul îi ascultă pe ei! Auzi printre ei și voci mai tari, acele sînt rugăciunile orfanilor, lipsiților și miserilor. Veđi dar’ norii cei de argint sînt rugăciunile

copiilor, care pe aripile ângerilor îndată sînt la Dumnezeu”. Acum urmau norii tot mai întunecoși; rădăciță priviam nisece nori suri deschiși, care înaintau frumos prin aer, dar’ vocea lor era falsă; acestia îmi făcură o impresiune neplăcută. Norii acestia nu veniră înainte, ci se avîntau numai prin înălțime.

„Veđi”, îmi dice Hera, „norii acestia, care la părere sînt frumoși, în lăuntru sînt plini cu disonanțe și sînt rugăciunile lingușitorilor, ale fariseilor și ale ipocriților, acestia numai din cuvinte și de pe buze se roagă, nu din inimă, de aceea nici nu află calea conducătoare la Dumnezeu.”

Urmară apoi rugăciunile pocăiților; ca schinteile se îndreptară cătră cer și ca fulgere săriră sus la Dumnezeu, aceste erau rugăciunile păturoșilor de moarte, părerea de rău îi întoarse earăși la Dumnezeu.

Ângerii aduceau rugăciunile muribunților. Dar’ uite! ce e aceasta? O lumină orbitoare schinteia acum, învăpăiată ca o limbă de foc se înalță. Însăpăimîntată am auzit: „Aceasta e rugăciunea și strigarea celor-ce se află în pericol de moarte”, îmi dice Hera clătînd. „Strigătele de durere a celor-ce se află în pericol extrem și care în momentul ultim învață a se ruga; această rugăciune e grabnică; uite apoi la rugăciunea misantropului, cum se înalță din celelalte. Și acum mai e una, pe care trebuie să o cunoști”, continuă Hera; „acel glob de nori negri nestrăveđitori ca un chaos, acestia nu au loc cătră Dumnezeu, ci cad earăși pe pămînt. Aceste sînt rugăciunile pentru bunuri lumesci; pentru aur și pompe, apoi rugăciunile vrăjitorilor; aceste nu pot

ajunge la Dumnezeu, pentru-că nu au purcedere dumnezească, nici nu vin din inimă și suflet. Scii acum, cum trebuie să te rogi?” — mă întrebă ângerul Hera.

„Sciu”, îi răspunsei; „D-zeule, fie voea Ta în veci!” Amin! Amin!

Traducere după contesa V. a.

Elena Sanion.

Amorul și căsătoria la Indieni.

Dintre toate popoarele lumii poate-că nici la unul nu sînt atât de curioase obiceiurile în ceea-ce privește amorul și căsătoria ca la Indieni din pădurile seculare ale Americii-de-Nord.

Ținutul Indian, serie un călător, care a petrecut timp mai îndelungat între Indieni Americii-de-Nord, îndată-ce a crescut și se simte destul de tare pentru a prinde arma în mîna, simte un dor irezistibil de independență, de a se căsători, a fonda singur o familie, dependența de părinții sei pîrîndu-i nesuportabilă.

Pe această vreme începe apoi să viseze în secret familiile unde sînt fete din tribul, cărui aparține. Amor sau căsătorie între tineri ce nu aparțin acelu trib numai rar de tot se întemplă.

Ținutul candidat la însurătoare nu stă mult pe gânduri, pe cine să aleagă și câtă zestre să ceară.

El își alege repede pe fitoarea sa soție.

După-ce și-a găsit iubita, ținutul indian își îmbracă cele mai frumoase haine, — peile

cele mai scumpe, — își mîzgăleşce pe obraz tot felul de figuri în toate colorile, la gît și piept își acapă tot felul de „lucruri prețioase”, ca dinți de animale, buciți de fer și sticlă, și se duce să petească.

Mai nostim e apoi cum petește. În loc de a vorbi fie cu fata, fie cu părinții ei, ținutul indian se așază jos lîngă fată, începe a-i face ochi dulci, a se strimba, a face semne cu ochii și cu mîinile, și tot din răspunsul în acest fel al fetei poate înțelege, dacă ea îl vrea, dacă nunta e dispusă să o facă atunci sau mai târziu.

După-ce tinerii s’au înțeles în felul acesta, tata fetei intră în tractații cu mama băiatului sau cu o femeie mai bătrînă din familia lui.

Căsătoria depinde mai mult dela aceea, câte pei de bivol, căți cai și alte animale sau lucruri poate să dea băiatul tatălui fetei.

Dacă tatăl băiatului este sărac, nu poate plăti cât i-se cere, băiatul dispore deodată și nu revine decât după timp îndelungat și cu toate cele cerute de tata fetei. Se înțelege, că nu adese-ori fata s’a măritat după altul. Ei, dar’ Indianul nu este prea sentimental. Se mîngăie repede, mai ales cînd avînd cele necesare pentru însurătoare, poate să găsească ușor altă fată.

Dacă înțelegerea s’a făcut, flăcăul se furișează în fiecare seară împregiurul colibii, unde stă fata. Pe asemenea amoresati apoi nu e permis să-i vadă nimeni, chiar și cînd ar da preste ei. Nu rar se întemplă însă, că una și aceeași fată este așteptată de patru-cinci tineri amoresați, care toți s’au învoit cu

păcare a ajuns pe neașteptate până acolo, că proiectul guvernului despre împărțirea consiliului școlar al țării s'a acceptat definitiv și Mathusch a fost delegat de referent pentru plenul dietei. Astăzi se ține o ședință plenară spre a se pute lua la desbatere raportul dlui Mathusch. Comisiunea de împărțire s'a ocupat alaltăieri deamăruntul și cu organizarea națională a consiliului cultural al țării, cu care privilegiu în special Schmeikal a accentuat procedura corectă a guvernului.

În cercurile membrilor germani ai comisiei de împărțire predomină părerea, că constituția nu împiedică continuarea desbaterilor dietale și pe timpul delegațiilor lor, deoarece membrii delegaționali din dietă pot să fie substituiți în delegații în membri suplenți; afară de aceea pr'a fost creat deja un precedent în dietă această prin aceea, că casa seniorilor a ținut ședințe, precând dieta boemă era întrunită. Herbst încă e de părerea aceasta.

Viteza politică a monarhistilor față cu republica franceză.

Ducele de Broglie a adresat întrunirii presei monarhistice din Franța o scrisoare interesantă, în care își desvolcă vederile sale despre politica, pe care monarhistii francezi ar trebui să o urmeze pe viitor față cu republica. Ducele, după cum se știe un leader publicistic și diplomatic al dreptei, expune ideea, că un parlamentarism sincer și corect nu se potrivește cu republica, un regim parlamentar în înțelesul nefalsificat al cuvântului numai monarhia constituțională l-ar putea oferi. Dl de Broglie rămâne cât pentru sine monarhist și l-ar conveni mai mult, dacă amicii lui politici ar face întocmai ca el și ar persista prelungă opoziție în partidul din dreapta. Dar el înțelege, că mulți dintre ei sunt sătui de o luptă sterilă și nutresc dorința, de a intra în tabăra republicanilor. Unor asemenea trecători ducele le recomandă rezervarea principiilor monarhistice și o purtare, pe care o caracterizează cu cuvintele: „Să-și țină deschisă gura și să țină sus steagul“, un sfat, care cam sună a oracol.

Serbia.

Regele Milan s'a plăns la guvernul sârbesc asupra atitudinii dușmănoase și a limbajului vătămător, de care se folosește presa sârbescă față cu el. Dealtfel între Milan și guvernul sârbesc domnește o răceală oarecare. După o petrecere de o zi la Șabat, unde se va duce împreună cu regenții la sârbarea centenarului generalului Jefren Obrenovici, regele Alexandru se va reîntoarce eară la Belgrad, precând exregele Milan, ca capul familiei Obrenovici, va rămâne acolo până la sfârșitul festivităților.

La regularea afacerilor granițeresci dela Năsăud.

(Urmare.)

În urma acestora se susține la protocol pe baza înțelegerii statorice între br. Kemény Domokos et cons., între erarul regiu, apoi în părinții fetei. Venind fata, tinerii îi sar în cale să o sârmă. Dacă ea țipă, tinerii o refuză, poate să-și caute de drum. Dacă însă fata tace și se alipește de el, aceasta înseamnă, că totul e gata. Ei se așează jos pe pei și căsătoria este considerată ca și încheiată. . . Și cum Indieni sunt foarte curioși, ei stau la pândă să vadă, cum amoresații se întâlnesc, și adese se întâmplă, că tinerii căsătorii în tăcerea nopții și fără popă sunt încungiuși de cete întregi de Indieni. Ei nu se tulbură însă, nici se deranjează, ci își ved de treburile lor, mai ales că știu, că nimeni din spectatori nu ar îndrăzni să dăie o vorbă, să ridă sau să-și conturbe în alt chip, lucrul acesta fiind considerat ca cel mai imoral de Indieni, și nimeni nici nu-l face.

Cât despre cochetărie, Indienele nu sunt nici ele mai puțin iacuse ca femeile europene. Ba se pricepe atât de bine la această artă femeiască, încât te miri cum duc de nas în același timp o mulțime de curtesani, ceea ce mai de multe ori tatălui ei îi folosește, căci fiind atât de concurenți, el alege pe cel mai bogat și fata trebuie apoi să se mărite după el chiar dacă nu l-ar plăcea. O silese tatăl sau. Se întâmplă însă, că amoresul ei nu se lasă nici el, ci licitează, dând cât dă și bogatul ales de părintele fetei.

tre comunele Năsăud, Rebrigara, Rebra, Parva, Nepos, Feldru, Ilva-mică, Leș, Ilva-mare, Sănos, Măgura, Rodna-vechie, Rodna-nouă, Maier, Sângeriu, Salva, Hordou, Telciu, Romuli, Bichigiu, Mititei, Mocod, Zagra, Poieni, Suplaiu, Găureni, Runc, Borgo-Prund, Borgo-Bistrița, Borgo-Tiha, Borgo-Murșeni, Borgo-Suseni, Borgo-Mijloceni, Borgo-Joseni, Borgo-Rus, Monor, Gledin, Șieuf, Budacul-român, Ragla, Morăreni, Ruși-in-munți, Nusalău și Sânt-Iona, precum și între fondul școlastic central și de stipendii al districtului Năsăud următoarea:

Impăciuire judecătorească.

I. Br. Kemény Domokos et cons. abstrau prin aceasta dela acțiunea lor, prezentată înaintea tribunalului regiu din Bistrița în 30 Iulie 1883 sub Nr. 2516, în contra erarului regiu, apoi a comunelor Budacul-român, Ragla, Șieuf, B.-Joseni, Gledin, Nusalău, Borgo-Tiha, Borgo-Murșeni, Borgo-Bistrița și Monor pcto. recunoșterea dreptului de proprietate la toate realitățile inerate în protocoalele fundării ale comunelor Budacul-român Nr. — 1 Șieuf Nr. 1, — B.-Joseni Nr. 1, — Gledin Nr. — 1, — Nusalău Nr. 1, — B.-Tiha Nr. 1, B.-Murșeni Nr. 1 — și Monor Nr. 1, sau la așa numiți munți revendicați, dela pretensiunea pentru predarea acelor în posesiune, apoi și pentru solvirea alor 3,110.490 fl. ca usufruct pierdut, precum și dela tot felul de pretensiuni din acea acțiune atât față de erarul regiu, cât și față cu comunele inacționate, sub condițiunea, ca aceste să solvească o sumă de 315.000 fl. v. a., adică trei-sute-cincisprezece mii fl. v. a., — și declară totodată, că prin această sumă sunt pentru totdeauna și pe deplin excontenși în privința tuturor pretensiunilor lor din acțiunea amintită, în specie atât în privința prețului munților revendicați, cât și în privința usufructului pierdut dela acei munți, apoi în privința intereselor pretinse, precum și a tuturor speșelor avute, cu un cuvânt în privința tuturor pretensiunilor lor referitoare la munții revendicați, fie acele pretensiuni de proprietate, fie de altă natură, și numească-se acele ori-și cum s'ar numi.

În urma acesteia actorii iau asupra-le evicțiunea în acea privință, că din familia grof și baron Kemény afară de aceea, care prin procesul de față au ridicat pretensiune de proprietate la acei munți revendicați în anul 1769, care formează aji obiectul de certă, — nu sunt alți succesori sau următori de drept, care să poată face pretensiune la acei munți sau la usufructul din aceia, de aceea dar pentru cazul, dacă totuși s'ar mai afla vre-un succesor ori următor de drept din familia grof și baron Kemény, care pentru munții, care formează obiectul acestui proces, sau pentru usufructul pierdut se pășească cu ceva pretensiune fie în contra erarului regiu, fie în contra comunelor inacționate, și dacă actorii în contra provocării făcându ar întrelăsa de a documenta prin proces neadeveritate pretensiunii aceleia: atunci actorii se obligă a reînțoarce erarul regiu, eventual comunele inacționate, pretensiunea aceluia membru familiar sau următor în drept la munții ce formează obiectul acestui proces din suma împăciuită cu 315.000 fl. v. a. în acea proporțiune, în care se va satori prin sentența judecătorească ridicată la valoarea de drept.

Acest obligament de evicțiune e solidar pentru toți actorii, cu toate aceste însă în urma acestei solidarități dintre dinșii nici unul nu se poate deobiaga la replătirea unei sume mai mari, decât care o a primit dînsul din suma împăciuită ca parte a sa.

II. Erarul regiu se obligă prin aceasta a solvi anticipative prin asemnare la cassa statului r. m. din Budapesta, pentru și în greutatea comunelor numite în punctul IV. al împăciuirii, actorilor baron Kemény Domokos et cons. la mâna plenipotențiatului acestora spre aștept scop baron Kemény Kalman, comite-suprem al comitatului Albei-inferioare, suma statorită în punctul I. cu 315.000 fl., adică trei-sute-cincisprezece mii florini v. a., și anume 105.000 fl. v. a. în timp de 30, adică trei-deci zile calculate dela imanuarea rezoluției referitoare la acceptarea judecătorească a acestei împăciuirii; 105.000 fl. v. a. în 1-a Februarie 1891, ear' cei din urmă 105.000 fl. v. a. în 1 Februarie 1892. Toate aceste la încungiuarea execuțiunii; totodată părțile interesate declară prin aceasta aperte, că după această sumă interese nu se pot pretinde și că nici nu sunt de a se solvi.

Despre solvirile făcându în sensul acestei împăciuirii, comunele interesate sunt a se încunoscînta.

III. Se obligă erarul regiu a anticipa prelungă interese de 5%, pentru și în numele comunelor numite advocaților Dănilă Lica și Gavril Manu tot felul de spese ce le-au avut acestia atât în purtarea proceselor dintre erar și comune deoparte, precum și dintre comune și familia Kemény de altă parte, cât și cu călătoriile lor în aceste cauze, încât acele spese aji sunt încă nesoluite, deci dar erarul regiu va fi dator în timp de 30 de zile dela imanuarea rezoluției referitoare la

acceptarea judecătorească la aceste împăciuirile de a solvi prin asemnare la perceptoratul regiu din Bistrița advocatul Dănilă Lica 11.000 fl., adică unsprezece mii fl., ear' advocatului Gavril Manu asemenea 11.000 fl., adică unsprezece mii fl., laolaltă douăzeci-și-două mii fl. ca spese procesuale.

Exactitatea sumelor de sus, precum și îndreptățirea plenipotențiatilor de a le pretinde le-au recunoscut comunele din fostul district al Năsăudului și după sumă în plenipotențele lor de sub 3—46. (Va urma.)

Serbaria iubileului de 46 ani al metropolitului Dr. Silvestru Morariu.

(Raport special al „Tribunei“.)

Cernăuți, în 16 Mai 1890.

Aș dice, că poziția Românilor bucovineni nu este încă bine cunoscută, cu toate-că există atâtea jurnale în România, căci partea cea mai mare a acestor jurnale nu arată nici un interes pentru soarta Românilor din Bucovina. Din numărul cel foarte mare de jurnale ce apar în România, numai câteva se găsesc pe mesele societăților române din Bucovina, și aceste sunt în mare parte plătite sau sunt trimise în schimb pentru jurnalele din țeară. Unde e interesul cel mare ce îl aveau Românii înainte de 30 de ani pentru Bucovina? Nu exista un jurnal în România, care să nu trimită un exemplar societății române din Cernăuți sau bibliotecii de atunci a gimnasilor români din Cernăuți, și asemenea nu se găsea un autor român, care să nu dăruiească un exemplar din cartea sa societății din Cernăuți.

De atunci numărul inteligenței române a crescut în Bucovina, și fiecare Român de dincolo ar trebui să se mulțumit de progresul, ce l-am făcut în trei decenii. Dar' degeaba? Acum în loc să se bucure Românii de dincolo, ei ne ignorează și nu le pasă de noi, pare-că Românul e restrîns numai pe regatul României. Și rău fac, dacă lucrează astfel, căci noi Românii suntem un popor sărac și n'avem acea forță națională ce o au cei din România, având a ne lupta cu curentul străinismului și mai ales al slavismului cutropitor, care nu permite dezvoltarea liberă a puterii naționale.

Deci dicem, că soarta Românilor din Bucovina este foarte puțin cunoscută și e foarte grea, dar' e și cu atât mai simțitoare, când Românii din România au devenit cu totul ignoranți de noi și prea cufundați în luptele lor de partid.

Cine a citit foile germane cernăuțene anul trecut, s'ar fi spărit de spiritul dușmănos ce le inspira contra religiei greco-orientale. Serii întregi de articoli se publicau contra metropolitului nostru, care este capul bisericii și conducătorul firesc al Românilor bucovineni, având noi sub curentele pernicioase ale străinismului slav și ignorați de regimul actual unicul razim de naționalism în biserica și metropolia română din Cernăuți. Prin perseverență și destoinicie, cum și prin broșuri separate a luptat apoi metropolitul bucovinean pentru apărarea bisericii și națiunii române contra atacurilor dușmănesce. Și când veteranul metropolit cu armele sfinte ale credinței și naționale strivi pe inimici înverșunați și ei amușiră, spre a se preda, atunci se mișcă preoțimea gr.-or. din toate unghiurile țării, spre a aduce omagiile sale victoriosului metropolit.

În luna Aprilie a. c. preste 250 de preoți gr.-or. se adunaseră la Cernăuți, spre a mulțumi metropolitului pentru lupta sa victorioasă. Tot pe timpul acesta se constitu și un comitet de 44 de membrii din ambele națiuni gr.-or.: cea română și cea rutenă, spre a serba aniversarea de 10 ani ai metropoliei veteranelui metropolit Dr. Silvestru Morariu, care o împlinise în 9 Maiu a. c.

Cine e în stare să descrie entuziasmul ce l-a provocat această idee? În toată țeara se găseau Românii și Rutenii greco-orientali spre a serba această zi, în care împlinesce metropolitul Dr. Silvestru Morariu 10 ani de arhiepiscopie. Toți se găseau spre a veni la Cernăuți, spre a aduce în persoană omagiile sale iubilantului.

În 8 Maiu a. c. avuse Cernăuți un aspect foarte straniu. Preoți dela țeară se observau în toate părțile orașului și cete nemăsurate de țărani din diferite părți ale țării percurgeau orașul, admirând băcăliile capitalei. Trenurile căilor ferate locale erau în această zi preste măsură ocupate, ceea-ce dealtmîntrelea arare-ori se întâmplă. În fiecare stație intrau cete mari de țărani, care făceau de rușine toate preparativele direcțiunii căilor ferate. Cu mare greu ocupau câte un loc în vagoanele tixite de călători și un mare număr de pasageri erau siliți să stea grămădiți în vagoane.

Conductul de facile.

În seara zilei de 8 Maiu era să se aranjeze conductul de facile iubilantului metropolit. Locul de adunare al conductului s'a ales de comitetul arangiator piața gimnasilor. Dela șese oare seara începu adunarea țaranilor

dela sate în acest loc, unde ordinatorii îi puneau în rîndurile cuvenite. Țeranii robusti, tari și frumoși la față și îmbrăcați frumos sunt locuitorii munților românești din districtul Câmpulungului. În toată ținuta lor se observă oareșicare independență și vicioine ce nu o găsim la cei dela văi. Mai toți diu-trîși sunt foarte bogați și averea fiecăruia numără cu miiile. Mai toți știu nemțesce și au școale. Ei sunt adevărați Români atât după orășeni, cum și după asemnarea lor, și în tot cuvântul lor manifestează ei aceasta. Ei s'au pus în fruntea conductului câte patru într'un rînd. Muntenilor urmează cei dela Humor și Suceava, jumătate munteni și jumătate văleni, mai slabi de fire românească, dar' toți Români de frunte. Mai ales Suceveni, țirgoveți odată renumiți în vechime și acum orășeni de frunte sau burgeri, cum își dic ei, când sunt la chief, — ei nu stau deloc înapoia muntenilor, — toți Români de frunte. Acestora s'au înșirat țeranii din districtele Rădăușilor, Siretului, Storojinețului și țirgoveții dela Rădăuși și Siret, în cea mai mare parte Români, și ajutați de Ruteni, companioni nedespărțiți ai Românilor țeran bucovinean, de regulă fosti Români și rutenisați prin timp. Acestia sunt mai slabi în corp, n'au bogăția Câmpulungienilor, acestor boeri țărani români, și nici cea a Sucevenilor. Români sunt și ei, dovadă că știu românește, și în urmă e destul și aceasta în țeara Bucovinei. Le plac foarte mult Rutenii și nu scii, dacă n'ar vorbi și rusește, dacă ar scii limba rutenă. Sunt mai cosmopoliti de fire, dară în urmă tot Români năeoași, că-ți ride inima de bucurie, când îi vezi.

Dăm de orășenii din Cernăuți, care în număr foarte mare s'au înfățișat. Ei toți sunt îmbrăcați în costumele orășenesci românești și în statură sunt mici, aș dice titrezi față cu muntenii din Câmpulung, dar' tari, foarte tari în brațe. Mulți din ei au venit și cu nevestele lor, care s'au înșirat în rînduri, dovadă, că sunt mai procopși decât cei dela țeară și mai hetri. Ei de regulă se țin de Români, unii din ei știu și carte, dar' în de comun se rețin dela ori-ce manifestări naționale, de sigur din cause înalte politice ce trebuie să credem de dinșii. Vorbesc și cântă românește în familie, în suburbiile Cernăușilor, căci acolo locuiesc țirgovețanul român cernăușean, cum și cu celelalte nații străine și știu de regulă mai multe limbi, dar' limba românească nu o abandonează. Am pute dice, că sunt cei mai buni Români, căci au trecut bine școala în comunicație cu cuvântul străin cutropitor. Ei nu se ocupă cu negustorie, ci de regulă sunt gospodari sau meserieși și lucrători în oraș.

De aici încep șirurile Rutenilor de preste Prut, în de comun cu fețe românești, dar' slavi de tot. Mulți au încă nume românești. Ei se deosebesc mult în port de Români și sunt în regulă mai posomorîți și n'au vicioinele Românilor, dar' sunt buni creștini, pravoslavnici și mulți din ei dic, că sunt volochi. Toată piața e plină și îndesată de Români și Ruteni și ordinatorii aleargă necentenit, făcând rîndueală. O mie de facile se împărțesc între dinșii și sosind musicile, din care una s'a pus în fruntea conductului, ear' cealaltă în mijlocul lui, se mișcă conductul prin piața principală a orașului, prin stratele universității și a reședinței la palatul rezidențial al metropolitului.

Șirul conductului era foarte mare și totuși orășenii erau uimiți de imposanța lui. Rar au mai vădut Cernăuți un așa mare și imponent conduct de facile. Mulți spuneau, că așa un conduct de facile încă nu s'a pomenit în oraș. Stradele, prin care percurgea conductul, erau pline de lume, care de curiositate s'a înfățișat aci. Strada reședinței era iluminată de tot și din reședința metropoliei se părea o mare de lumină ce se mișca fără sfîrșit spre dînsa.

Palatul rezidențial al metropolitului e situat pe colnicul numit „Domnie“ lîngă suburbia Clocuica, pe care a mai stat mai înainte episcopia vechie, pe care a zidit-o încă episcopul aștei bucovinean Dositeiu Chereșcu, sub care s'a înființat fondul religios greco-oriental. Un zid uriaș încungiuă atât palatul, cum și grădina metropolitană, în care se află și o grădă frumosă lucrată ce ar avea mulți vizitatori, dacă n'ar fi așa de mică; în urma urmelor grota se află în orașul Cernăuți și nu aduce în munți. În stînga dela palatul rezidențial metropolitului se află seminarul împreună cu facultatea teologică gr.-or., o zidire lungă, dar' puțin imponentă, cu coridoare lungi și întinse, care s'au făcut pentru contemplațiunea adepților teologi, și cu o biserică frumosă făcută. În suteranul seminarului se află în loc de catacombe locuințe pentru servitori. În dreapta dela palatul rezidențial se află earăși o zidire imponentă, în care locuiesc călugări, este aședată societatea academică română „Junimea“ și tipografia archidieceană. În curtea palatului rezidențial însă se află un parc frumos arangat. În seara aceasta tot parcul a fost foarte frumos iluminat. În palatul reședinței metropolitane se află în etagiu un balcon foarte

lung și lat, care se razimă pe arcade groase de zid. Jos lîngă aceste arcade era postată musica militară a regimentului Nr. 41 bucovinean, cum și corul cântăreților din toată Bucovina preste o sută la număr. Sus pe balcon se afla iubilantul metropolit Dr. Silvestru Morariu împreună cu tot consistorul său, membrii aristocrației române și reprezentanții diferitelor birouri, — se vede, că un balcon mai mare cu greu s'ar afla ca acesta al palatului metropolit. Dar' și ferestrele cele mari ale palatului au fost ocupate de un public foarte distins, atât de dame, cum și de domni din diferite stări. Dar' și în parcul dinaintea palatului se afla o mulțime nenumărată de lume.

La intrarea conductului în parcul palatului, care se mișcă în linii serpentine prin toate căile parcului, întonă musica militară. După intrarea conductului de facile în parcul reședinței întonară cântăreții sub dirigiarea dlui Eugeniu Meședer imnul festiv compus de el. Imnul acesta festiv sună astfel:

„Astăzi e ziua de sîrbătoare,
Când tot poporul însuflețit
Felicitază plin de amoare
Pe Archiepiscopul său mult iubit.

„Dorindu-i vieță îndelungată,
Spre fala întregii ortodoxii,
Și activitatea ce o arată
Ca pildă bună pentru-ai sei fii.

„Fă, Doamne sfinte, să biruească,
Valurile grele ce-l încungior,
Pentru mărirea Ta cerească
Și sfînta lege și-al Tău popor.

„Dă-i, Doamne sfinte, și sănătate
Și bucurie, ani liniștiți,
Și fapte binecuvîntate
Cu lauri de aur în cer împlețiți.

„Silvestru nostru să trăească,
Metropolitul scump și iubit,
Mulți ani cu fală să cârmuească
De poporul său spriginit“.

Musica militară întonă apoi potpurii compus pentru această ocaziune mai ales din cântece românești, care plăcu foarte mult publicului adunat din toată țeara, aplaudând la sfîrșit. Nu cred, că ar exista un cântec românesc cunoscut în Bucovina, pe care nu l'ar fi tras în compoziție compozitorul potpurului, care este capelmaistrul muzicii militare, dl Kosteletzki. Corul întonă imnul festiv ruten compus de dl Vorobchievici. După fiecare piesă erupse poporul adunat în frenetice și îndelungate „Să trăească“, în care se amestecau și exclamațiunile Rutenilor de „slava“, — și țeranii ridicau sus facele din curiositate, ca să vadă pe metropolitul lor, pe care încă poate mulți nu l'au vădut, împingându-se cu umerii și arătând cu degetele, spre a isbucni de nou în frenetice aclamări de „Să trăească!“

Iubilantul metropolit mulțumi apoi din balcon pentru ovațiunea adusă, aștei în limba germană, apoi în cea română și rutenă. Musica militară întonă la sfîrșit cântecul faclor de Meyerbeer și conductul de facile începu a părăsi parcul palatului metropolit, îndreptându-se spre locu-i destinat, spre a sfîrși facele. Cu aceasta se sfîrși serenada.

Seara s'au observat prin mai multe hoteluri și restaurațiuni țărani din districtul Câmpulungului, care, spre mirarea orășenilor, ședeau la mese, mîncînd și bînd, ceea-ce se explica ca un semn de mare bogăție ce ar avea acești țărani. (Va urma.)

CRONICĂ.

Archiducele Francisc Ferdinand d'Este a primit la 27 l. c. o deputațiune a reg. de infanterie Nr. 19, al căru nou șef este. Deputațiunea, condusă de comandantul regimentului, colonelul cav. de Schafner, a felicitat pe noul șef, care a dăruit regimentului portretul sen și a invitat deputațiunea la un degeuner dinatoire.

Numiri. Practicanții în drept Ladislau Stépán dela judecătoria cerc. din Muncaciu și Dr. Acațiu Szöcs dela cea din Alba-Iulia au fost numiți subnotari, cel dintîi la judecătoria cerc. din Homonna și al doilea la tribunalul reg. din Bistrița. Mai departe au fost numiți: diurnistul Ludovic Deák dela tribunalul reg. din Szabadka scriitor la cel din Chichinda-mare și Ladislau Filipcsuk dela judecătoria cerc. din Vișeu-superior la cea din Sighetul-Marmăției; oficialul de contabilitate Ludovic Barthos dela direcțiunea financiară din Arad oficial ministerial cl. III. și oficialul ministerial de contabilitate Nicolau Petrovici oficial de contabilitate cl. I. la direcțiunea financiară din Arad; practicantul Nicolau Pál dela perceptoratul din Deva oficial de contabilitate cl. VI. la perceptoratul din Dicio-Sănmărtin.

Transferări. Subnotarul Carol Knörr dela judecătoria cerc. din Uioara a fost transferat la tribunalul reg. din Alba-Iulia și scriitorul Ludovic Pálffy dela judecătoria cerc. din Ineu-mic la tribunalul reg. din Arad.

Marea menagerie a lui Montenegro

din Spania

reține numai 10 zile în Sibiu, Piața lemnului (Hermannsplatz).

Astași. Sâmbătă în 31 Mai vor avea loc

două mari reprezentațiuni de deschidere

la oarele 4 d. a. și 8 seara.

În fiecare zi două reprezentațiuni de dresură

împreună cu câte o alimentare generală a tuturor animalelor răpitoare, și anume: la oarele 4 d. a. și 8 seara. Reprezentațiunile de dresură se vor executa de 6 din cei mai renumiți dresatori ai timpului prezent.

Deschisă dela oarele 10 dimineața începând.

Întrarea: locul I. 60 cr., — locul II. 40 cr., — locul III. 20 cr. — Copiii și soldații dela sergent în jos plătesc prețul jumătate. Școalele însoțite de dñii învățători plătesc locul I. cu 10 cr. Visitarea școalelor se poate primi numai dela oarele 9 dimineața până la oarele 3 d. a.

În pause publicul va fi întreținut de o capelă musicală bine instruită.

Cu distins respect

Eduardo Montenegro,

posesor de menagerie din Spania.

[906] 1—

Casa

din strada Poplăcii-mari (Quergasse) Nro. 32

este de vânzare din mână liberă din cauză, că proprietarul are să părăsească Sibiu.

Informațiuni mai detaliate se pot lua în aceeași casă.

[905] 3—3

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Piperaș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăciutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărăniul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrină.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tanăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nuscul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1890.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copșa-mică—Sibiu			
Tren accolerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accolerat	Tren de persoane	Tren accolerat	Tren de persoane	Tren accolerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accolerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accolerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
Viena	3.25	8.—	10.50	București	7.35	—	4.45	Viena	8.—	10.50	3.25	Teiuș	11.59	4.51	—	Copșa-mică	4.05	10.47	7.10
Budapesta	9.25	2.—	7.35	Predeal	1.08	4.10	9.12	Budapesta	2.—	8.15	9.40	Alba-Iulia	1.39	5.27	—	Șeica-mare	4.35	11.17	7.43
Szolnok	11.22	4.05	11.07	Timiș	1.37	—	9.41	Szolnok	4.20	11.18	1.02	Vintul-de-jos	1.56	5.44	—	Loameș	5.16	11.58	8.27
P-Ladány	1.07	5.46	1.20	Brașov	2.13	5.50	10.17	Arad	8.10	3.50	5.27	Jibot	2.23	6.06	—	Ocna	5.47	12.29	8.59
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	Feldioara	2.43	4.00	10.32	Glogovaț	2.20	4.10	5.50	Orăștie	2.49	6.28	—	Sibiu	6.10	12.52	9.23
Mező-Telegd	3.02	7.41	3.48	Apătia	3.12	4.44	11.18	Győrök	2.34	4.22	6.02	Simeria (Piski)	3.37	6.56	—	Sibiu—Copșa-mică			
Rév	3.33	8.16	4.31	Agostonfalva	3.32	5.20	11.30	Pauliș	3.05	4.46	6.23	Deva	3.53	7.26	—	Sibiu	7.35	2.30	4.34
Bratec	—	—	—	Homorod	3.47	5.47	11.51	Radna-Lipova	3.23	4.58	6.34	Brănești	4.18	7.48	—	Ocna	8.02	3.04	4.58
Bucia	—	—	—	Hașfalău	4.20	6.35	12.27	Conop	3.39	5.16	6.52	Ilia	4.43	8.10	—	Loameș	8.30	—	5.25
Clucia	4.26	9.05	5.40	Elisabetopol	5.25	8.12	1.35	Bézaava	5.38	7.17	—	Gurasada	4.53	8.20	—	Șeica-mare	9.05	—	5.55
Huedin	4.58	9.35	6.22	Medias	5.45	8.47	1.59	Soborșin	5.53	7.33	—	Zam	5.21	8.48	—	Copșa-mică	9.34	—	6.20
Stana	—	—	—	Medias	6.12	9.29	2.32	Zam	6.33	8.20	—	Bézaava	5.56	9.17	—	Cucerdea—Oșorheiu—Regh-săs.			
Aghirș	—	—	—	Medias	6.33	10.10	2.59	Gurasada	6.58	8.49	—	Conop	6.46	9.54	—	Cucerdea	2.55	8.20	2.56
Ghirbău	—	—	—	Copșa-mică	6.46	10.32	3.13	Ilia	7.22	9.16	—	Radna-Lipova	7.02	10.09	—	Cheța	3.25	8.50	3.29
Nădeșel	5.49	—	—	Micăsasa	6.48	10.42	3.18	Brănești	7.38	9.32	—	Pauliș	7.36	10.38	—	Ludoș	3.41	9.11	4.06
Cluj	6.02	10.35	7.39	Blaj	7.11	12.04	3.33	Deva	7.54	9.51	—	Győrök	7.50	10.51	—	M-Bogat	3.56	9.20	4.15
Apahida	6.12	11.23	8.11	Crăciunel	7.22	11.37	4.03	Simeria (Piski)	8.14	10.18	—	Glogovaț	8.26	11.27	—	Cipeu-Iernut	4.33	9.57	4.54
Ghirbău	6.27	11.23	8.11	Teiuș	7.51	12.23	4.14	Orăștie	8.13	10.14	—	Arad	7.06	8.38	—	Kerel-Sz.-Pál	4.43	10.12	5.10
Cucerdea	7.30	12.42	9.18	Aiud	7.58	1.23	5.06	Jibot	9.12	11.14	—	Budapesta	7.45	9.05	—	Nireșteu	5.11	10.35	5.34
Uioara	7.55	1.18	9.49	Vintul-de-sus	8.15	1.50	5.24	Vintul-de-jos	11.51	2.25	4.47	Viena	7.20	1.40	6.05	Oșorheiu	5.50	10.54	5.53
Vintul-de-sus	—	—	—	Cucerdea	8.45	2.46	5.45	Alba-Iulia	10.17	12.26	—	—	—	—	—	Reghinul-săs.	7.25	—	—
Aiud	8.21	1.55	10.22	Ghirbău	9.16	3.33	6.08	Teiuș	10.44	12.58	—	—	—	—	—	Regh-săs.—Oșorheiu—Cucerdea			
Teiuș	8.37	2.14	10.39	Apahida	10.36	4.32	6.72	Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)				Reghinul-săs.	8.25	—	—
Crăciunel	8.42	2.24	10.57	Cluj	10.48	5.28	6.72	Simeria	7.17	11.28	3.50	Petroșeni	6.05	10.42	4.03	Oșorheiu	7.24	5.54	10.20
Blaj	9.14	3.02	11.36	Nădeșel	—	6.05	7.52	Streiu	7.54	12.12	4.32	Banița	6.45	11.23	4.49	Nireșteu	7.44	6.14	10.39
Micăsasa	3.33	12.04	2.49	Ghirbău	6.26	5.32	8.10	Hațeg	8.45	1.08	5.20	Crivadia	7.26	11.57	5.24	Kerel-Sz.-Pál	8.07	6.37	11.02
Copșa-mică	9.49	3.48	12.23	Aghirș	6.58	6.11	8.30	Pui	9.39	2.03	6.15	Pui	8.07	12.33	6.04	Cipeu-Iernut	8.29	6.58	11.23
Medias	10.07	—	—	Stana	7.24	6.11	8.50	Crivadia	2.51	2.51	7.03	Hațeg	8.51	1.19	6.43	M-Bogat	9.02	7.28	11.53
Elisabetopol	10.30	—	—	Huedin	7.47	9.43	9.05	Banița	11.26	3.30	7.28	Streiu	9.41	2.09	7.28	Ludoș	9.35	7.41	12.06
Sighișoara	11.06	—	—	Clucia	8.27	6.43	10.02	Petroșeni	12.—	4.02	8.15	Simeria	10.20	2.47	8.—	Cheța	9.51	7.57	12.22
Hașfalău	11.21	—	—	Bucia	8.49	7.12	10.41	Arad—Timișoara				Timișoara—Arad				Cucerdea	10.23	8.25	12.50
Homorod	12.37	—	—	Bratec	9.08	—	10.56	Arad	6.18	4.18	—	Timișoara	6.30	1.10	—	Simeria (Piski)—Hunedoara			
Agostonfalva	—	—	—	Rév	9.28	—	11.13	Aradul-nou	6.40	4.40	—	Mercizfalva	7.23	1.59	—	Simeria (Piski)	—	—	4.—
Apătia	1.26	4.19	9.10	Mező-Telegd	1.10	10.04	11.32	Németh-Ság	7.05	5.05	—	Orăștie	7.49	2.19	—	Cerna	—	—	4.21
Feldioara	1.47	4.44	9.44	Oradea-mare	1.36	10.41	12.07	Vinga	7.33	5.33	—	Vinga	8.16	2.46	—	Hunedoara	—	—	4.50
Brașov	2.23	5.20	10.31	P. Ladány	2.01	11.06	12.41	Orăștie	7.56	5.50	—	Németh-Ság	8.37	3.03	—	Hunedoara—Simeria (Piski)			
Timiș	2.33	5.30	9.43	Szolnok	2.08	1.19	8.47	Mercizfalva	8.14	6.06	—	Aradul-nou	9.09	3.41	—	Hunedoara	—	—	9.25
Predeal	3.47	6.45	12.08	Budapesta	3.31	3.31	10.09	Timișoara	9.04	6.50	—	Arad	9.25	3.55	—	Cerna	—	—	9.51
București	9.30	11.35	—	Viena	5.11	6.35	11.51	Ghirbău—Turda				Turda—Ghirbău				Simeria	—	—	10.10
Murș-Ludoș—Bistrița				Bistrița—Murș-Ludoș				Ghirbău	7.40	10.50	3.56	Turda	6.05	9.40	2.40	Hunedoara—Simeria (Piski)			
Murș-Ludoș	—	—	—	Bistrița	—	—	1.16	Turda	8.—	11.10	4.10	Ghirbău	6.25	10.—	3.—	Hunedoara—Simeria (Piski)			
Tagu-Budatelic	—	—	—	Tagu-Budatelic	—	—	4.15	Sighișoara—Odorheiu				Odorheiu—Sighișoara				Hunedoara—Simeria (Piski)			
Bistrița	—	—	—	Murș-Ludoș	—	—	7.21	Sighișoara	—	—	—	Odorheiu	—	—	—	Hunedoara—Simeria (Piski)			
Nota: Numerii încaușurați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.								Odorheiu	—	—	—	Sighișoara	—	—	—				